

חיה מצوها שנייה מצד הגבורה, יראה ביחסון. ורמוֹזה במלת בראשית, ירא בשת. ופרשוה, מי שאין לו בשת פנים, ודאי שלא

עמדו אבותיו על ה'ר סיינ'. חיה מצואה שלישית, שנקרית אהבת חסד. זהו שכטוב (ירמיה לא) אהבת עוזם אהבתיך על בן משכתיך חסד. אהבה כלולה מהאותות, שגקרה בהם כלל מל כל. וסוד הךבר - (שם) זכרתיך לך.

חסד נעריך אהבת כלולתיך. והיא מצואה רביעית, יהוד, מצד העמוד האמצעי, שמע ישראל. והיא כ"ה אהות עמו בשש מכות, שהן שמע ישראל (וכו'). ובגללה אמר אברהם, (בראשית כב) נלכה עד כ"ה ונשפתה. (שמות יט)

כח תאמר לבית יעקב.

הוא א"ח, עמוד האמצעי, והיא ד', שלמות היחוד שלו להשלים בו אחד. א"ח כולל תשע ספירות, שהן א' - אין סוף, ח' - שמונה ספירות, מלחמה עד יסוד. ד' - מלכות, הקוץ שלה, בה נשלמות לעשר, שהם יוזד ה"א וא"ו ה"א. ד' כלולה מאربע אהות יהוה. מזוּזה חמישית, (יהושע) והגיה בו יומם ולילה. היא תורה שבכתב מצד חסד, תורה שבעל פה מצד הגבורה, שהן חכמה יזרום. והעמוד האמצעי כולל את שנייהם, ומפני זה נקרא שמם, כולל אש ומים, אש של גבורה ומים של חסד.

ומפני זה כתר, שהוא כף, (כמזכיר עשרה עשרה כף) בshall הכהן הקדש. איןון יה"ה, תלת אthon, את עבדיו כף, על ו'. והיינו בוגד כתר תורה, ו' הינו ספר תורה, כף עטרה על רישיה. וכלא יה"ה, כ"ו בחישבן.

אייה פקודא תנינא מפטרא דגבורה, יראה בחישבן. ורמייז בא מלת בראשית, ירא בשת. ואוקמונה, מאן דלית ליה בשת פנים, ודאי דלא עמד אבותוי על טורא דסיני.

אייה פקודא תליתאה, דאתקרי אהבת חסד. קרא הוא דכתיב, (ירמיה לא) אהבת עוזם אהבתיך על בן משכתיך חסד. אהבה כלילא מאבחן, דאתקרי בהון בכל מפל כל. ורוא דמלה, (ירמיה ב) זכרתיך לך חסד נעריך אהבת כלולתיך.

ואיה פקודא רביעאה, יהוד, מפטרא דעתוֹדיא דאמצעיתא, שמע ישראל. ואיה כ"ה כ"ה אתוֹן, עמיה בשית פיבין, דאיןון שמע ישראל. ובגינה אמר אברהם (בראשית כב) נלכה עד כ"ה ונשפתה. (שמות ט) כ"ה תאמר לבית יעקב.

אייה א"ח, עמוד דאמצעיתא, ואיה ד', שלימו הדיחוק דיליה, לאשלא ביה אחד. א"ח, קליל ט' ספיראן, דאיןון א' אין סוף. ח' תמניא ספיראן, מלחמה עד יסוד. ד' מלכות, קוצא דיליה, בה אשתלימו לעשרה, דאיןון יוזד ה"א וא"ו ה"א. ד' כלילא מד' אתוֹן יהוה.

פקודא חמישאה, (יהושע א) והגיה בו יומם ולילה. אייה אוריתא דכתב מפטרא דחסד. ואורייתא דבעל פה מפטרא דגבורה. דbehon חכמה ובינה. כמה דאוקמונה מאורי מתניתין, הרוצה להחפים ידרים. להעשר יצפין. ועמדוֹד אמצעיתא כליל מרווייה, ובгин דא אתקרי שמים, קליל אש ומים, אש דגבורה, ומים דחסד.

ובгин דא כתר, דאייה כף, (כמזכיר עשרה עשרה כף) בשקל הכהן. איןון יה"ה, תלת אthon, את עבדיו כף, על ו'. והיינו בוגד כתר תורה, ו' הינו ספר תורה, כף עטרה על רישיה. וכלא יה"ה, כ"ו בחישבן.

מצואה ששית היא תפלה של יד בזרועו שמאלו. ומצד הגבורה ה' של יד בהה, מפטר ועד גבורה, חמיש ספירות, והן תפליין של ראש של העמוד האמצעי. והיא קשור שלוש רצונות, שהן נצח הוד יסוד.

והיא מצואה שבעית, מצאות ציצית, כוללת תכלת ולבן, דין ורוחמים. באש, אש לבנה לא אוכלת. תכלת אוכלת ומכללה, מלכים-אלה) ומתאל את העלה. לבן מימין, תכלת ממש מאלו. העמוד האמצעי ייחוד בין שנייהם, ירך. מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיביר בין תכלת ללבן. ומןין זה תקנו פרשת

ציצית לקרא אותה ביחד. והיא מצואה שמיינית, מזווה. השכינה נקראת מזווה מצד העמוד האמצעי של אותיות יהו"ה. ומצד של צדיק, סוד הברית, נקראת שדי. שדי חותמת

המלך, שהוא יהוה. מצואה תשיעית, השכינה נקראת אותן ברית מצד של צדיק יסוד עלות. (בראשית ט) זאת אות הקברית. (שםות לא) ביני, העמוד האמצעי, ובין בני ישראל, יצח והוד. אותן זה צדיק. היא - זו השכינה. כי ששת ימים עשה ה' את השמים - מפטיר עד העמוד האמצעי. שאין שש בכל מקום אלא מצד אותן ו. ואין שביעי אלא מצד אותן י', עטרה על ראשו חכמה עלילונה, אותן הוא. חכמה

פתחתונה, אותן היא. ותקנו למול לשמונה, שם ח', מהכמה עד יסוד. קיבל בהם י' קטנה, להעלות אותה עד בתר, להיות עטרה על ראשם. ותקנו לשים הערלה בכל עפר, לקים

מצואה עשרה, (שםות לא) ושמרו בני ישראל את השבת. השכינה נקראת שבת מצד שלוש דרגות.

פרק נ' שתיתאה, איה תפלה של יד, בדרועא שמאלא.
ומסתרא דגבורה ה' דיד בהה, מכתיר ועד גבורה, ה' ספיראן, ואינון תפילין דרישא דעתך דאמצעיתא.
ואיה קשור תלת רצונות, דאיןון נצח הוד יסוד.

וайוי פקידא شبיעאה, מצאות ציצית, כליל תכלת ולבן,
דינא ורוחמי. בנורא, אש חורא לא אכיל. תכלא,
אכיל ושבץ, (מלים א'יך) ותאכל את העולה. חורם מימנא,
תכלת ממש מאלו, עמודא דאמצעיתא, יהוד בין פרויזהו,
ירוק. בגין דא אוקמיה מאריך מתניתין, מאימתי קורין
את שמע בשחרין משיביר בין תכלת ללבן. ובגין דא

תקינו פרשת ציצית, למקרי לה ביהودא.

ואיוי פקידא תמיןאה, מזווה. שכינתאatakriyat mozava,
מסטרא דעתך דאמצעיתא, דעתוון דיהו"ה.
ומסתרא דעתיך, רוזא דברית,atakri shdi. שדי חותמא
דמלבא, דאיו יהוה.

פרק י' תשיעאה, שכינתאatakriyat azot berit, מסטרא
דצדיק יסוד עולם. (בראשית ט) זאת אות הברית.
(שםות לא) ביני, עמודא דאמצעיתא, ובין בני ישראל, נצח
הוד. אותן, דא הצדיק. היא, דא שכינתא. כי ששת ימים
עשה יי' את השמים, מפטיר עד עמודא דאמצעיתא. דלית
שית בכל אחר, אלא מסטרא דעתו. ולית שביעי, אלא
מסטרא דעתו י', עטרה על רישיה חכמה עללה. אותן
הוא. חכמה מפאה, אותן היא.

ותקינו למגרר לחמניא, דיןון ח', מן חכמה עד יסוד.
לקבלא בהון י' זעירא, לסלכא לה עד בתר,
למהוי עטרה על ראשיהון. ותקינו לשוויא לערלה במנא
דעפרא, לקים (ישעה סה) ונחש עפר לחמו.

פרק י' עשריהה, (שםות לא) ושמרו בני ישראל את השבת.
שכינתאatakriyat שבת, מסטרא דעתך דרגין
קטנה, להעלות אותה עד בתר, להיות עטרה על ראשם. ותקנו לשים הערלה בכל עפר
(ישעה סה) ונחש עפר לחמו.